

Litwini żądają oderwania od Król. Pol. Suwalszczyzny.

Echo Polskie z 31 maja donosi: Moskiewska kolonia litewska urządziła przed kilku dniami zebranie, na którym między innymi przyjęto następującą rezolucję: Naród litewski niejednokrotnie już wyrażał swoją wolę, aby gubernia suwalska, której okrzyknął większość mieszkańców stanowią Litwini, przyłączona była do Litwy. Zebranie zwraca uwagę Rządu Tymczasowego na niesprawiedliwość, wyrządzoną przez oddanie gubernii suwalskiej pod kompetencję Komisji Likwidacyjnej Królestwa Polskiego i żąda wydzielenia wspomnianej gubernii z pod kompetencji Komisji.

Kwestya rolna w Rosyi.

Dziennik Kijowski z 31 maja zamieszcza następującą wiadomość: W powiecie płockim, nowa administracja wjejska zaczęła w siedmiu dniach wysiedlanie to wyraża się w wyrzucaniu żydów z domów. Motywy tego niezgodnego z duchem czasu postępowania są nadzwyczaj proste: przy przyszłym podziale gruntów żydzi mogliby zażądać gruntów także dla siebie, a przeto najdogodniej pozbyć się ich poprzedzając. Zagarnięcie gruntów przez włościan w różnych miejscowościach Rosyi przybrało charakter systematyczny i stały. Pisma rosyjskie drobnym drukiem podają wiadomości o rozruchach rolnych. Od czasu do czasu ukazują się notatki o wydzierżawieniu gruntów zgodnie z umową dobrowolną. Ruch agrarny daje się już zauważyć na Syberyi. W Nowonikolajewsku w Kamence, mieszkanicy zajmują grunty miejskie i wznoszą na nich budynki. Bugryński komitet społeczny nie pozwala nowonikolajewskiemu zarządowi miejskiemu na buklowanie przeprowy przez rzekę Ob, twierdząc, że brzeg, na którym zarząd zamierza budować przyczółek dla przeprowy, należy do gminy bugryńskiej. Zarząd miejski tymczasem pisze odezwy. Do Now. Wremia donoszą z gub. sybirskiej, że włościanie tu i ówdzie zaczęli kopać w zboże w dołach na czarna godzinę. Odezwy trafiające do wsi pozostają bez skutku.

stosował do ministerstwa urzędu żywnościowego Hoelera memoriał, w którym zwraca się przeciw słowom, wypowiedzianym przez otwarcie centralnej komisji dla badania cen: „Kupiec często cierpi w skutek braku personalu; niewykształconym siłom pomocniczym musi się płacić wysokie płace”. Związek przynajmniej w drobniejszym handlu wskutek wojny ubytek sił wykształconych daje się mocno odczuwać, ale niesłusznie jest twierdzenie, żeby pomocnicy handlowi pobierali „płace wysokie”, gdyż przeciwnie płace ich stoją poniżej minimum wynagrodzenia wszystkich innych pracowników. I tak np. według urzędowego wykazu kasy chorych dla pomocników handlowych w Wiedniu z 31.000 tych funkcjonariuszów w dniu 31 grudnia 1916 pobierała przeszło połowa co najwyżej 150 K miesięcznie. 17.000 pomocników, wśród nich wielu starszych ojców rodziny, musi swoje utrzymanie opędzać kwotą 553 K dziennie. 1180 pomocników pobiera najwyżej 90 K, 727 zaś 50 K miesięcznie. W tej statystyce uwzględnione są już t. zw. dodatki drożyzniane, udzielone przez pryncypałów podczas wojny. Nowe dodatki nie o wiele polepszyły stan.

W memoriale powiedziano dalej, że związek już przed kilku miesiącami zaprosił na podstawie ustawy handlowej gremium kupiectwa handlowego w Wiedniu do zawarcia przewidzianego w tej ustawie wspólnego układu, któryby, zapobiegając przynajmniej największemu wyzyskowi, ustalił minimum płacy pomocników handlowych obojga płci na 150 K miesięcznie. Ale gremium nie w tym kierunku nie czyniło. „Wydaje się — mówi memoriał — że ta strona naprawdę chce podtrzymać dalej ten haniebnny stan, iż dzięki koniunkturze wojennej zdobywa się nieznaną dotąd zyski wojenne, do których w żadnym stosunku nie stoją płace funkcjonariuszów, płace tak niskie, jak w żadnej innej kategorii pracowników przemysłowo-handlowych”.

Kronika.

Kraków, 23 czerwca.

Rada miasta Krakowa odbędzie posiedzenie w poniedziałek, dnia 25 b. m., o godzinie 5 po południu. Porządek dzienny obejmuje sprawozdanie delegata Rady miejskiej do Rady szkolnej krajowej, wybór delegata, wreszcie sprawy administracyjne. Przyjazd arcybiskupa warszawskiego do Krakowa. Dzisiaj lub jutro przyjedzie do Krakowa arcybiskup warszawski, ks. Aleksander Kakowski i w towarzystwie sekretarza, ks. Kempniskiego, ks. arcybiskup Kakowski zabawi w Krakowie kilka dni.

Uroczystości ku czci Kościuszki. Akcyę około urzędzenia jubileuszowych uroczystości w rocznicę zgonu Tadeusza Kościuszki, podjęła na mocy uchwały naczelnego zarządu z dnia 8 b. m. Liga kobiet i przez swe Kola w liczbie 110 w całym kraju urzęczywił. Uroczystości te w programie swoim mają nabożeństwa, poranki, lub wieczornice, odczyty dla szerszej publiczności i młodzieży, rozprowadzanie wydawnictw jubileuszowych, to jest broszur, kart korespondencyjnych, odznak i nalepek, wreszcie zbieranie daru narodowego na listy składki i publicznie składkami, a to na cele: 1. „Domów rodzinnych dla dzieci legionistów im. Tadeusza Kościuszki”. Liga kobiet poczyniła już kroki w władze o pozwolenie na takie zbiórki we wrześniu i październiku, zaś wydawnictwa jubileuszowe w najbliższym czasie będą w rękach społeczeństwa.

Festyn i zbiórka na schronisko legionistów „Samarytanina Polskiego” odbędzie się w niedzielę, dnia 24 b. m. Sekcja „Samarytanina Polskiego”, utrzymująca od trzech lat to schronisko, przez które przesuwają się dziennie około 30 żołnierzy legionowych, znajdując w niem bezpłatne mieszkanie i całonocne utrzymanie, zwraca się do znanej ofiarności mieszkańców Krakowa z prośbą o przychylenie się podczas zbiórki choćby najmniejszymi datkami do utrzymania tej instytucji narodowej.

Festyn w parku dra Jordana urozmaici muzyką, zabawy towarzyskie i rozmaite niespodzianki. Komitet uprasza panie, które przyrzekły laskawie zająć się urządzeniem zbiórki przy stołkach, aby zechciały zgłosić się w sobotę po południu do schroniska dla legionistów przy ulicy św. Tomasza 1. 29, I. piętro, po odbiór puszek i odznak.

Loterya fantowa „Rodzina Sieroca” w Krakowie, wychowująca 50 sierot po żołnierzach Polakach i legionistach, urządza za zezwoleniem c. k. namiestnictwa loteryę fantową na dochód towarzystwa. Wygrane składają się z cennych i gustownych przedmiotów ze złota i srebra, które na wystawie sklepu jubilerskiego p. Glixelgo przy ul. Grodzkiej są do zobaczenia. Losy po 1 K są do nabycia w lokalu towarzystwa (Rynek linia A-B, 1. 41, II. p.) i w większych trafikach w Krakowie. Ci, którym dobro i los ofiar strasznej wojny leży na sercu, nie zaniechają przyczynić się przez kupowanie losów i popieranie loteryi między znajomymi, do pomnożenia funduszów potrzebnych na wyżywienie i okrycie sierot.

Datki na cele oświatowe i humanitarne. Rada nadzorcza Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przynależa onegdaj następujące datki: 15.000 K dla ewakuowanych dzieci; 10.000 K dla ludności, cierpiącej głód na Litwie; 10.000 K dla T. S. L.; po 2.000 K dla uczniów uniwersytetów krakowskiego i lwowskiego, powracających z placu boju (na prośbę rektoratów). Datki powyższe przynależa już teraz z powodu pilnej potrzeby, reszta datków, jak zwykle, rozdana będzie w jesieni.

Z opery. W dzisiejszym przedstawieniu „Fausta” z udziałem naszej znakomitej primadonny p. Janiny Korolewicz-Waydowej, wystąpi po raz pierwszy wobec publiczności krakowskiej w partyi tytułowej tenor p. Roman Lubieniecki, pozyskany na cały sezon. Młody śpiewak, który odrazu po ukończeniu studiów śpiewackich w wiedeńskiej Akademii muzycznej, zaangażowany został do nadwornej opery dreźnieńskiej, pracował na razie na mniejszych scenach niemieckich, ostatnio w Opawie; w kraju dotąd nigdy nie występował. — P. Lubieniecki śpiewać będzie po polsku. Dalsza obsada stanowią pp.: Jaworzyńska (Siebl), Kalniczka (Marta), Zathay (Mefisto), Romanowski (Walenty).

Jutro „Halka” z niezrównaną bohaterką tytułową p. J. Korolewicz-Waydową, która po kilkudniowej przerwie wystąpi jeszcze potem w końcu przyszłego tygodnia dwukrotnie. Dyrekcya donosi tą drogą, że przedstawienia opery rozpoczynają się o godzinie 7 1/2 wieczorem. Z miejskiego teatru ludowego. Dzisiaj po południu o godzinie 3 dla młodzieży szkolnej: „Gwałtu, co się dzieje”, wieczorem ciesząca się niesłabnącym powodzeniem operetka O. Nedbala: „Naręczona z winobrania”.

W seminarjum nauczycielskiem męskim w Krakowie odbędzie się wpiś na kurs przygotowawczy

i pierwszy w terminie przedwakacyjnym w dniu 28 b. m. od godziny 8 rano w budynku przy ulicy Kamiełkowej 1. 41, parter. Do wpiśu przyniesić należy metrykę, ostatnie świadectwo szkolne i świadectwo zdrowia, wystawione przez fizyka. Egzamina wstępne odbędą się dnia 30 b. m. o godzinie 8 rano w tem samym miejscu.

Poranek muzyczny urzęda Uniwersytetu Ludowy w niedzielę, dnia 24 b. m., w sali Związku (ul. Dunajewskiego 1. 5, II. piętro) o godzinie 11 przed południem. Poświecony on będzie pieśni polskiej i obcej. Prelekcję wygłosi dr J. Reiss. W części ilustracyjnej wystąpi primadonna krakowskiej operetki, p. Br. K. Rajewska, która wykona szereg pieśni Szopena, Moniuszki, Szuberta, Szumana i innych. Wstęp 30 hal.

Pisma dla jeńców wojennych Polaków. Jeńcy wojenni Polacy, przebywający w obozach na Węgrzech, w Austrii, w Niemczech, Turcyi i Bułgarii są pozbawieni zupełnie łączności z krajem, to też jedyną ich rozrywką staje się dla nich polskie pismo. Dlatego też zwracamy się z ponowną prośbą do ogółu naszych czytelników, ażeby laskawie zechcieli nadsyłać przeczytane pisma do komitetu opieki nad jeńcami wojennymi w Krakowie, ulica Gołębia 1. 20, sala 23, skąd zostaną odesłane do obozów. Przesyłki dla jeńców są wolne od opłaty pocztowej. (Kriegsgefangenen-sendung — Porto frei.)

Egzamin dojrzałości w gimnazjum VI. w Krakowie (w Podgórzni) pod przewodnictwem rady zarządu i dyrektora gimnazjum V. w Krakowie Józefa Winkowskiego, złożyli w dniach 18 i 19 b. m.: Beckmann Izrael (z odznaczeniem), Czerwiński Edw., Gajewski Franciszek (z odznaczeniem), Germaud Jerzy (z odznaczeniem), Koman Antoni, Landwirth Józef, Mahler Józef, Motyka Wojciech, Peter Jan, Pierchała Andrzej, Soltys Stanisław (z odznaczeniem), Stećków Julian (z odznaczeniem).

W ciągu roku szkolnego 1916/17 złożyli tak zwaną maturę wojenną: Cunradi Franciszek, König Stanisław, Olaszewski Wacław, Rosenzweig Feivel, Schab Teofil, Schrenzel Henryk, Skimina Czesław, Szokowski Józef, Stolarz Leon, Suchański Wilhelm (z odznaczeniem), Wojnarski Stefan, Wojtyła Stefan.

Kradzież 6.000 koron. Kupcowi Pluczenkowi na Kazimierzu skradziono przed kilku dniami z mieszkania kwotę 6.000 K. Aresztowana pod zarzutem tej kradzieży służąca, Stanisława Sąddecka, przynależa się, że pieniądze te schowała w gazetach. Istotnie schowane pieniądze tam znalezione i właścicielowi oddano.

Z kraju.

Fonoc państwa dla Galicyi i Lwów. Jak donosi Kurjer Lwowski, w Wiedniu rozpoczęły się narady prezydium Kola polskiego z ministrem wyżywienia, generałem Höferem, w sprawie postulatów Lwowa, uchwalonych przez lwowską Radę przybożną dnia 8 b. m. Z postulatów tych zdawał sprawę dyrektor urzędu wyżywienia, dr Raczynski, który brał udział w obradach lwowskiej Rady przybożnej.

Na konferencyi prezydium Kola polskiego z ministrem urzędu żywnościowego, gen. Höferem, zażądano, aby z 300 milionów, przeznaczonych dla biednej ludności w państwie, Galicya, odpowiednio do liczby ludności, otrzymała na drugi kwartał nie 700 milionów, ale 37 i pół milionów, stąd dla Lwowa zamiast 2 milionów, pięć milionów. Kwota za pierwszy kwartał ma być odpowiednio uzupełniona. Dalej zażądano, aby Lwów w zeszłym wyliczony z obszaru wojennego i żeby z Galicyi nie wywożono nadal żadnych środków żywności. Gen. Höfer obiecał postulaty te uwzględnić.

Bizno prezydium ministerstwa („Ministerrat-spræsidiium”) na skutek rozmaitych rekyminaacyj, powołało kroki celem przywrócenia telefonu między-miastowego dla dzienników lwowskich, które obecnie ciągle jeszcze są odcięte od świata.

Aprobowiczka Szczawnicy i Zakopanem. Jak donoszą pisma lwowskie, pani S... ze Lwowa, wybierająca się do Szczawnicy, otrzymała takie pismo od starostwa w Nowym Targu: „Na mocy rozporządzenia c. k. namiestnictwa (krajowy urząd gospodarczy w Krakowie) z dnia 26 kwietnia 1917 r., przyjmując do zatwierdzającej wiadomości zgłoszenie pani na ośmiotygodniowy pobyt w Szczawnicy (Zakopanem) wraz z 5 osobami, jej towarzyszącymi, pod tym jednakże warunkiem, że przywiezie pani ze sobą wszelkie artykuły żywności, wystarczające tak dla pani, jak i osób towarzyszących na cały czas zamierzonego pobytu w Szczawnicy (Zakopanem). Przywiezionymi zapasami wykaże się pani natychmiast po przybyciu w komisji aprobowiczynie w Szczawnicy (Zakopanem)“.

Oczywiście po otrzymaniu powyższego pisma, pani S... znalazła się w niemałym kłopotcie. Dla 6 osób wyżywienie na przeciąg ośmiu tygodni, to przecież w dzisiejszych czasach rzecz niezwykła. W jaki sposób ją zakupić, a dalej, w jaki sposób wywieźć ją z Krakowa, czy Lwowa? Pismo to otwiera mile perspektywy dla jadących do Szczawnicy lub Zakopanem.

Egzamin dojrzałości w szkole realnej w Tarnobrzegu odbył się w dniu 15 czerwca. Uznanie zostali za dojrzałych: Brodkiłowicz Wacław (z odznaczeniem), Kisiel Jan, Palowicz Ferdynand (z odznaczeniem), Radoszewski Tadeusz, Reben Arnold (z odznaczeniem), Weiss Stanisław (z odznaczeniem), Radoszewska Zofia, Weissówna Janina (z odznaczeniem). W terminach wcześniejszych złożyli przyspieszony egzamin dojrzałości (wojenny): Kozłoba Jan i Sudacki Józef.

Nowy Sącz, 20 czerwca. (Lwowski tercet operetkowy. — „Medor”. — Występ p. Solskiej.) „Po nieco dłuższym „posiedzeniu” w bieżącym tygodniu Nowy Sącz „rozteatrował” się. W ciągu tygodnia aż trzy przedstawienia. W poniedziałek 18 b. m. zjechał tu tercet operetki lwowskiej w osobach p. Heleny Miłowskiej, Kuligowskiej i Latajnera-Lawieńskiego. W śpiewach solowych, jak również w duetach, a wreszcie w tercetach, zespół ten odśpiewał kilka pieśni z „Księżniczki Czardasza” i z „Rozwódki”, nadto p. Latajner wygłosił kilka uciechliwych utworów. Duża sala Sokoła wypełniona była po brzegi.

Dnia następnego zespół miejscowego teatru krakowskiego, również przy wypełnionej sali odegrał znaną tragikomedję w 3 aktach H. Malina „Medor” w tłumaczeniu E. Sliwińskiej. Główne role interpretowali z pań Z. Wierzejska i Mila Kamińska, role męskie Bol. Brzeski i Józef Orwid. Dnia 25 b. m. zjechała p. Irena Solska wraz z pp. Noskowskim, Wł. Żarskim i innymi. Zespół ten odegrał znowu obecnie sztukę dr Kasp. Schoenherrera „Fyablic” z p. Solską w roli tytułowej i głównej. Cukiernia p. Dziegielowskiego wyszpedala już wszystkie miejsca. (S.)

Znaczące subwencje gminy lwowskiej. Na ostatnim posiedzeniu magistratu lwowskiego różnym instytucjom udzielono zwów kilku subwencyj. Ko-

mitatowi budowy Kościoła św. Elżbiety uchwaloną udzielił na wykończenie budowy subwencję w kwocie 20.000 K. Stowarzyszenie rękodzielniców „Gwiazda” otrzymało subwencję w kwocie 400 K. Na odrestaurowanie willi w Brzuchowicach, gdzie znajduje się pomieszczenie podczas wyścawców wakacyjnych młodzieży, pozostająca pod opieką „Kofmatek”, przeznaczono 600 K.

Walne zgromadzenie „Sekcyi lwowskiej” związku inżynierów austr. kolei państw. uchwalilo dnia 11 b. m. przesłać Kół polskiemu, za stanowisko jego wobec oszczerzeń słów posłów Neunteufela i Hejnego, które padły z mównicy parlamentu austriackiego przeciw masie kolejarzy galicyjskich, najgorętsze podziękowanie i wyrazić najpamiętniejszą, najgłębszą wdzięczność. Równocześnie prosi Sekcyę lwowską o skłonienie czynników miarodajnych do publicznego stwierdzenia nieprawdziwości podnoszonych oszczerstw. Niechaj niepisane, jeszcze historia faktów i czynów, bezprzykładne go, męskiego spełniania obowiązków przez kolejarzy galicyjskich, od pierwszych dni wojny, a grom pracy technicznej i ruchowej, rozwinęty w ukończonym kraju zostanie ogłoszona i dostanie się do publicznej wiadomości, kładąc nieodwołalnie raz na zawsze kres, tego rodzaju niesłusznym wystąpieniom.

Przewodniczący: Inż. Andrzej Nosowicz m. p. sekretarz: inż. Tadeusz Blauth m. p.

Z Królestwa Polskiego.

Pożegnanie legionistów w Zagłębiu. Legioniści stacyonowani w biurach zaciągowych ziemi częstochowskiej, wyjechali z Sosnowca w poniedziałek dnia 18 b. m., na kilkutygodniowe ćwiczenia w c. b. Wjazd legionistów wywołał wszędzie w prowincyi manifestacye sympatyj dla nich ze strony szerokiej kół ludności. W szczególności bardzo serdeczne było pożegnanie legionistów w Zagłębiu. W Sosnowcu odbył się we czwartek w sali metalewów na Pogoni uroczysty bankiet, urządzony przez Ligę kobiet, zjawili się liczni przedstawiciele miejscowego społeczeństwa, aby uświetnić dzień wypróbowanym w boju żołnierzom, którzy kładli tu poza frontem podwaliny pod budowę armii polskiej, tej najpamiętniejszej rekonij niepodległej ojczyzny. Pierwszą przemówiła ze strony obywateli p. pułkownikowa Berbecka, przewodnicząca Ligi kobiet, woliąc do legionistów: „do widzenia!” Z pośród legionistów przemawiali: kapitan Okoliczko z Częstochowy i podporucznik Głuchowski, kierownik biura zaciągowego w Sosnowcu. Wszystkich dalsze mowy obywateli miejscowych nacechowane były serdeczną troską o dalsze losy armii polskiej. We środe żegnano legionistów w Będzinie. Liga kobiet wraz z Klubem obywatelskim urządziła wieczornicę, której przebieg był zarówno podniosły, jak serdeczny. Imieniem społeczeństwa miejscowego przemawiał rejent Stokowski. W jedną tylko Dąbrowie Górniczej, jak z wyrzutem zazna cza „Gazeta Polska”, pożegnanie legionistów odbyło się w cichości bez wszelkiego udziału miejscowej ludności.

Kopiec pamiątkowy powstańców 1863 roku. Pisma warszawskie donoszą:

Kolo architektów przy Stow. techników ogłosiła konkurs na projekt kopca, uwiecznionego pomnikiem na cześć straconych w r. 1863 powstańców w Włocławku. Projekt uznany za najlepszy otrzymał 250 mk. nagrody; druga nagroda wynosi 125 mk. Jako ostateczny termin nadsyłania prac oznaczono dzień 14 lipca r. b. Blizsze szczegóły otrzymać można w Warszawie ul. Czackich (Widok mierska) 5, „Kolo architektów”.

Tow. Zachęty sztuk pięknych w Królestwie podczas wojny. Z ogłoszonego drukiem i przedłożonego walnemu zgromadzeniu członków w Warezze jego sprawozdaniu Tow. wyjąwszy następujące dane: Towarzystwo mimo ciężkich niesłychanych czasów zamknęło lata rachunkowe bez deficytu (Członkowie Tow. 4675. Na zakup dla rozłożenia wania przeznaczono 5635 rb. Dochód ze składki wynosił 20.375 rb. W roku sprawozdawczym przyznane były stypendya im. Maszynskiego, M. h. Tyszkiewicza i „nagrada honorowa”. Ogłoszono i główne konkursy artystyczne: malarski i rzeźbiarski. Teżeci konkurs ogłoszono na wykonanie projektu emblematu Tow. ubezpieczeń „Przeznaczenie”.

Na premium bezpłatne dla członków za r. 1917. Komitet postanowił wydać reprodukcję z obrazu Andriolego „Pożegnanie”. Zbiory biblioteczne zwiększyły cenne dary. Zmarły Artur Bardzi ze piisał Towarzystwu zbiory artystyczne i biblioteki. Sprawozdanie Tow. Zachęty sztuk pięknych kończy się wspomnieniem zmarłych w r. ub. dra Karola Benniego, Kazimierza Alchimowicza, Adam Chmielowskiego, Cypryana Słupskiego, Eugeniusza Arciszewskiego, M. Ichnowskiego.

Rada artystyczna przy magistracie warszawskim. Prezydent m. Warszawy Zdzisław ks. Łąbomirski, zatwierdził następującą listę członków Rady artystycznej przy wydziale budownictwa miejskiego.

Do Rady tej weszli na okres trzyletni pp. Ja Biernacki, Tadeusz Cieślowski, Józef Dziekonski Bronisław Cembarski, Jan Heubel, Zdzisław Kalinowski, Zygmunt Kamiński, Stefan Szylber, Mikołaj Tolwiński, Edmund Trojanowski i Jarsław Wojciechowski.

Napad na pocztę. „Deutsche Warschauer Zeitung” donosi: W nocy z 13 na 14 b. m. niewykręcone sprawę napadli między Kolem a Koninem w pocztę, wiozącą podręczniki. Opryski dali kilku strażów i obrabowali jadących z gotówki.

Ze świata.

Gojące lata w historii. Niezwykle gorąca i groźna posucha zaczyna niepokoić nie tylko ludność i sfery rolnicze, ale świat uczony, który bada źródła i przyczyny tego zjawiska w związku z przeszłością. W starych kronikach znajdują się o gorących latach następujące dane: Rok 738 po Chrystusie w Europie, a mianowicie we Francyi, był wielki upał, że prawie wszystkie źródła wyschły i tysiące ludzi, oraz bydła zginęło z pragnienia. — Rok 879: Żniwiarze, którzy ukazali się po południu na polach, padali nieżywi. — Rok 990: Prawie wszystkie plody uschły z powodu nadmiernej gorąco, skutkiem czego powstała wielka nędza i niedostatek; wiele ludzi umarło z głodu. Rok 1000 i niedostatek; źródła i rzeki w Niemczech wyschły. Wszystkie źródła i rzeki w Niemczech wyschły. Ryby pozyskiwały, wywołując straszliwą epidemję. Sędzono ogólnie, że świat zginie przez ogień. Rok 1102: Źródła i rzeki wyschły. Duo Remu przedstawiło grunt suchy i piaszczysty. Rok 1182: Ziemia była tak rozpalona, że w krótkim czasie można było w niej ją ugotować. Rok 1303: Sakwane, Lotre, Ren i Dunaj przebiec było można do kolan. — Rok 1303: Wszystkie plody uschły, a zwierzęta padały nieżywe z powodu upału. 1328 do 1341: Cztery dale nieżywe z powodu upału. 1383 do 1512: Cztery dale nieżywe z powodu upału. Znikła wielka liczba rzek. Rok 1646: 53 dni trwał ogromny bezustanny upał. Rok 1710: Od kwietnia aż do października nie było ani kropki deszczu. W ogrodach, gdzie można było polewać, dojrzwały plody dwa razy. Rok

Zabiegi o poprawę płac.

Posłowie parlamentarni Mataja, Jertzabek i towarzysze postawili w Radzie państwa wniosek co do uregulowania płac i poborów c. k. podurzędników i c. k. służby. Wnioski żądają dla nich ogólnej nazwy c. k. podurzędników i proponują następujące pensje: Dla trzech początkowych klas płace grupy A. od 1400 do 1700 K rocznie, w grupie B. od 1200 do 1400 K rocznie. Na dalszych siedmiu stopniach w grupie A. od 1850 do 2750 K, w grupie B. od 1590 do 2370 K rocznie. Do lepiej płatnej grupy A. mają być zaliczeni wszyscy podurzędnicy, zamianowani przed wejściem w życie proponowanej ustawy, dalej byli c. k. służący, którzy przed tym terminem mieli już pobory podurzędników, w końcu wszyscy funkcjonariusze, którzy do tego czasu złożyli przepisane dla podurzędników egzaminy. — Wszyscy inni zostają zaliczeni do klasy B. W przyszłości zaliczenie do grupy A. odbywać się będzie na podstawie osobnego egzaminu, który można zdawać już po jednym roku służby. Przesuwanie w stopniach płac odbywa się co trzy lata o 150 koron. Dodatki peryodyczne, które się wlicza do emerytury, wynoszą po 4-tym roku służby 200 K, zaś w 9, 13, 17, 21 i 25-tym po 100 koron. Dodatk na utrzymanie rodziny wynosi rocznie dla każdego dziecka aż do 10 roku życia 120 K, potem zaś najpóźniej do 20 roku życia 180 K. Dodatki aktywne wynoszą w Wiedniu 55 pensyi, w miejscowościach I klasy 50, II-iej 40, III-iej 35, IV-iej 30 pr. Dodatki te wliczają się do emerytury. Ubiór służbowy daje się służbie w naturze, albo też daje się jej odpowiednią kwotę na sprawienie tego ubioru. Gdzie umundurowanie jest niepotrzebne, tam mimo to podurzędnicy otrzymują odpowiedni ekwiwalent pieniężny.

Centralny Związek pomocników handlowych w

1818: Z powodu upału zamknięte były teatry przez cały miesiąc. Termometr wskazywał już w maju 48 stopni R. Rok 1830: W czerwcu i lipcu była temperatura w Niemczech i Francji o 35 stopniach C. — Ostatni wielki upał był w Niemczech w roku 1911.

Dwa morderstwa i samobójstwo o bochenek chleba. Wychodzący w Katowicach „Górnoślązak” donosi o krwawej tragedii, jaka się rozegrała w Nowej Wsi pod Wierzbem na Śląsku. Górnik Krey przyszedł rano do piekarni Zajęca z wymowlanką z powodu tego, że chleb, który Kreyowa kazała upiec u Zajęca, nie udał się.

Około godz. 11 przybył Krey po raz drugi do Zajęca i zastrzelił go z bronią. Poczem zwrócił broń przeciw 22-letniej córce piekarni i zranił ją w krzyż, a inną lekko w ramię lewą.

Popelniony zbrodnie udał się Krey do soltyśki, widocznie chcąc tam dokonać dalszych zbrodni, miał bowiem oprócz bronią jeszcze pistolet nabity i kule na zapas. Szaleńcem przeskoczył w tem robotnik Wolnik, który udał się za Kreyem na rowerze do soltyśki i uwiadomił o wszystkim żandarm. Zobaczywszy żandarma, Krey począł uciekać, w pogoni za nim poszli do Wolnika na rowerze.

Pod laskiem Krey wypalił do niego dwa razy i zabił go. Tymczasem pociągnął się do zbrodniarzem coraz więcej ludzi, do których szłał nadal, nie raniąc na szczęście nikogo. Jeden z policyantów wystrzelił wreszcie w powietrze. Krey, widząc, że i prześladowcy mają broń i że nie ujdzie, wystraszony w usta położył kres swemu życiu.

Krey widocznie dostał napadu szalu na de aprowizacyjnym i w tym stanie zamordował dwoje ludzi i siebie. Zgon jego oplakują liczne sieroty. Zajęca, który przed dwoma miesiącami pochował żonę, pozostawił 8 dzieci. Wolnik 4, tak samo Krey. Zwierzoznan piszczy Białowiejskiej po wojnie. Stan zwierzoznan białowiejskiej po odejściu Rosjan, który wiele sztuk przy odroście wystawiali, przedstawia się obecnie, podług obliczeń zarządu leśnego niemieckiego, jak następuje: 8 do 10 łosi (przed wojną 59), 180 żubrów (przed wojną 700), 2.000—3.000 lisów (przed wojną około 7.000), 400—500 danieli (przed wojną 1.500), 500 do 800 żubrów (przed wojną 2.225) i 2.000 do 3.000 koźłów i sarn (przed wojną 5.000).

Letni kurs uniwersytetu polskiego w Petersburgu. Z inicjatywy Towarzystwa miłośników historii i literatury, z końcem czerwca zostanie zorganizowany w Petersburgu uniwersytet ludowy, obejmujący popularnie systematyczne wykłady z zakresu historii polskiej, literatury, krajoznawstwa, sztuki i cykl wykładów z dziedziny zagadnień społeczno-politycznych, związanych z chwilą obecną. Kurs ten trwać będzie 8 tygodni. Na prelegentów zaproszono profesorów wyższych kursów polskich i szereg wybitnych prelegentów.

Odnaczenie. Kapitan Karol Pithardt, znany w szerokiej koloach towarzyskich Krakowa, odznaczony został za zasługi wojenne na włoskim froncie orderem Żelaznej Korony III kl. Jestto już uroczyste z kolei odznaczenie wojenne, jakie spotkało kapitana Pitharda.

Repertuar opery w miejskim teatrze w Krakowie im. Juliusza Słowackiego.

W sobotę, dnia 23 b. m.: »Faust« Gunoda; (występ p. Janiny Korolewicz-Waydowej).

W niedzielę, dnia 24 b. m., wieczorem: »Halka« St. Moniuszki; (występ p. Janiny Korolewicz-Waydowej).

We wtorek, dnia 26 b. m.: »Faust« Gunoda; (występ p. Ewy Bandrowskiej).

W Krakowskiej Filii Banku Przemysłowego dla Kółstwa Galicyjskiego w Wadowicach z polecenia rady namiestnictwa p. Antoniego Pogłódowskiego 100.000 K na VI. austrjacką pożyczkę wojenną, pochodzącą ze sfer przemysłowych okręgu wadowickiego. 5615

Drugi popis Instytutu muzycznego. Płaćka, jaką od lat kilku zajął w naszych stosunkach pedagogicznych Instytut muzyczny, okazała się niesłychanie potrzebna i silna. Postępujące szybkiem krokiem w latach ostatnich muzykalność Krakowa, znalazła w Instytucie muzycznym powołany i ruchliwy czynnik, którego działalność edbilla się doskonałym wpływem na wykształcenie racjonalne w muzyce młodego pokolenia. Z małych wyróższyć początków, Instytut muzyczny rozszerzył musiał tak dalece swój zakres działalności, że dziś liczy około 600 uczniów i uczenie — kilku nastu profesorów i nauczycieli, tak, że dźwignął bardzo znaczną część tego zakresu, który ma konserwatorium Towarzystwa muzycznego. Nie konkurując zresztą z tą zasłużoną szkołą, Instytut z chlubą spogląda na przebieżoną drogę i swą dalszą przyszłość.

O metodzie i kierunku nauki, wzorowanej na najlepszych uczelniach zagranicznych, utrzymany na poziomie współczesnych kierunków, świadczyć wyniki pracy w tej szkole, której etapami są części publiczne produkcyjne i popisy. Bilansem zaś tej pracy są końcowe popisy roczne, na których z dorobkiem pracy calorocznej występują najbardziej utalentowani uczniowie Instytutu.

Odbyły w dniu 20 b. m. drugi z rzędu popis, byle ze stanowiska pedagoga muzycznego bardzo interesującą produkcją, która kierunkowi nauki i metodzie szkoły najchlebniejszą wystawia świadectwo. Był to popis sił młodszych z klas średnich, uczniów i uczenie, przeważnie wybitnie utalentowanych, a w każdym wypadku doskonale przygotowanych. Popisywały się przeważnie klasy fortepianowe pał: Olgi Kaufmanówny, Ol. Wasyliszówny, klasy skrzypców profesora Giebułtowskiego, wreszcie wyższa klasa fortepianu profesora Przerowskiego i L. Ladówny.

Z usprawnieniem zainteresowaniem śledzić można było linie rozwoju pojęć i rozwijania się techniki od lekkich utworów, jak Mendelsohna »Piosń bez słów«, którą nieśmiało i z tremą, ale poprawnie rozegrał popis 8-letni uczeń Liberman, lub »Sonatina« Regera (p. Woźniakówna), do utworów już w program koncertowy wkraczających, jak Leszczyńskiego »Etuda«, lub utwory Chopina, Schumanna i Liszta.

Po koncercie Mozarta na dwa fortepiany, do którego zaszli: p. Starosolski, oraz p. Florek, uszy-szeliśmy »Impromptu« Reiholda, którem się pochwalili nad program p. Florek. Ładnie rozwijającym się talentem, który się wspiera na wrodzonej muzykalności, jest p. Jendłówna, która w sposób odważny interesującą z przymieszką samodzielności odegrała Nokturn Chopina w transkrypcji Liszta.

Znana już z zeszłorocznego popisu p. E. Fassówna wykazała w koncercie Beethovena, że talent

jej, wsparty poważnym studjum klasycznym, rozwinął się prawidłowo i znajduje się na najlepszej drodze. Grę p. Fassówny charakteryzuje jedynotną, doskonałą frazowanie i ładnie rozwinięta technika. Bardzo ładnie odegrała p. M. Zaleska »Kolyśankę« Michałowskiego; dużo indywidualnego pojęcia wcieliła w swą grę p. Masłowska, która ciekawo zinterpretowała »Legendę« Paderewskiego.

Końcowe trzy »ustępy«, obliczone na kulminacyjny efekt popisu, należały do wyższej klasy fortepianu profesora Przerowskiego i p. Ladówny. Reprezentowały ją godnie panie: I. Gosińska, która z brawurą odegrała Intermezzo i Finale Schumanna i Etudę Liszta, oraz p. Mazanowska, która godnie zakonńczyła popis brawurowym wykonaniem »Loreley« Liszta.

Klasę skrzypców profesora Giebułtowskiego reprezentował znany z dawniejszych popisów p. A. Billig. Sposób wykonania przez niego Ballady i Poloneza Vioutempsa świadczył o rzetelnym postępie tego utalentowanego skrzypka, który rozprządza już sporą techniką i ma ton pełny, jedyny, wkraczający na teren gry brawurowej.

Barzo licznie zgromadzoną w Saskiej sali publiczności przynosiła grę młodych adeptów sztuki zachęcającym oklaskami, ubosząc z popisu uczucie szczerego zadowolenia, oraz wdzięczność i uznanie za poważne wyniki nauki.

Wiedomości naukowe, literackie i artystyczne.

— Juliana Klaczki: »Wieczory florenckie« wyszły w tych dniach w nowym wydaniu nakładem Księgarni F. Hościaka w Warszawie. Książka ta należy do niepodzielnych nabytków naszego piśmiennictwa, jako wykwit myśli znakomitego znanego sztuki, stylisty pierwszej wody i jednego z najsubtelniejszych artystycznych umysłów, jakie Polska wydała. O uznaniu, jakim się ta książka cieszy, świadczy fakt, że obecne wydanie jest już piątą z rzędu edycją »Wieczorów florenckich« w kunsztownym tłumaczeniu Stanisława Tamowskiego. Originalnie po francusku napisany traktat estetyczny o poezji i sztuce Renesansu włoskiego, drukowany w swoim czasie w »Revue de deux mondes«, znalazł szeroki rozgłos w Europie; polski przekład popularyzuje wśród nas utwór odznaczony przez Akademię francuską mistrza.

Aby zasadniczo odróżnić nowe wydanie od poprzednich, wydawcy uposażyli je w szereg pięknie odbitych reprodukcji dzieł mistrzów Odrodzenia; służące, jako ilustracje tekstu, posiadają one jednocześnie znaczenie pouczające, zaznajamiają bowiem czytelnika z duchem i wyrazem plastycznym epoki, którą Klaczko z taką maestrią odwzorzył.

— Dr Stanisław Lam: Organizacja pracy literackiej. Lwów 1917. Księgarnia Akademicka. W pracy powyższej, która jest odbitką z felietonów »Gazety Lwowskiej« rozwija autor ciekawe uwagi i projekty w sprawie organizacji pracy literackiej i utworzenia pewnego rodzaju centrali ogniskującej w sobie dział wydawniczy, ubezpieczenie pracowników pióra, ułatwienie im zbytu dzieł i artykułów itd. Wywody dra Lama zainteresować powinny w pierwszym rzędzie sfery literatów i dziennikarzy, jako omawiające najżywniejsze w danej chwili ich sprawy zawodowe.

— H. Witkowska i W. Krzyżanowska: »Kultura w Polsce w XVII i XVIII wieku. Warszawa. Nakładem M. Arcta. 1917.

Są to umiejętnie wybrane i wydane wyjątki z dzieł historyków polskich, opisujące najwybitniejsze momenty dziejów kultury w Polsce XVII i XVIII wieku. W obu książkach pomieszczono prace najwybitniejszych historyków, jak: Smółka, Malecki, Szajnocha, Pawiński, Smoleński, Karbownik, Łoziński W. i wielu innych, a przytoczone wyjątki układają się w przejrzysty obraz kształtowania się kultury w Polsce.

— Prasa warszawska. Skrzętny pracownik na polu historii publicystyki polskiej, p. St. Jarkowski wydał w Warszawie »Rocznik prasy polskiej« za rok 1916. Z zestawień w tym roczniku zawartych, dowiadujemy się, że w Warszawie wychodzi obecnie ogółem 87 wydawnictw, w tem pięć dawniejszych niemieckich periodycznych. Jest wreszcie pismo hebrajskie »Hafetzirah«, oraz cztery żargonowe pisma: 3 dzienniki i 1 tygodnik; projektowane zaś są jeszcze dwa inne. Na końcu rocznika p. Jarkowskiemu mamy garść umiejętnie dobranych liczb statystycznych. Wskazują one na wielki upadek prasy, przez wojnę spowodowany. W roku 1913 było w Warszawie pism około 200, obecnie jest ich razem z obcymi 87.

— Nowe książki:

Dr Józef Gustaw Krajewski: »Kształtmy charakter«. Uwagi z powodu ostatnich reform Rady szkolnej wypowiedziane na wspólnym zebraniu Polskiego Instytutu pedagogicznego i Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych w Krakowie. Kraków, 1917.

Art oskarżenia przeciw Suchomlinowowi.

»Gazeta Polska« (Moskwa) z dnia 1 czerwca donosi:

Minister sprawiedliwości złożył rządowi tymczasowemu relację ze sprawy Suchomlinowa. Zawarty, stawiano b. ministrowi wojny, streszczając się w następujących punktach:

1) Będąc ministrem wojny, Suchomlinow już po wybuchu wojny między Rosją a Niemcami i innymi państwami nie przedsięwziął środków koniecznych w celu powiększenia nader niskiej produkcji zakładów rządowych, wyrabiających materiały i rysunek bojowy, oraz w celu wykorzystania wytwórczości przemysłu prywatnego, będąc świadomym, że podobna nieczynność władzy, pociąga za sobą niedostateczne zaopatrzenie wojsk w materiały bojowe, stanowiąc doniosłą pomoc dla nieprzyjaciela w działaniach skierowanych na szkodę Rosji.

2) Pozostawił bez kontroli i kierunku czynności głównego zarządu artyleryjskiego, przy czyniając się do zmniejszenia potęgi bojowej armii.

3) Celowo dla widoków osobistych zataił przyzwyca, dla której nastąpiła zwłoka we wprowadzeniu armaty konnej systemu Schneidera.

4) Wbrew decyzji rady ministrów, kazał niejakomu Wołnikowskiemu pozmienić obciążenia, związane z budową i urządzeniem fabryki broni.

5) W roku 1911 i 1912 dzielił podpułkownikowi Miasojedowowi, wiedząc, iż tenże jest agentem Niemiec, informacyi, które z uwagi na bezpieczeństwo Rosji winny były utrzymane w tajemnicy.

6) W czasie od marca 1904 roku do kwietnia 1914 roku komunikował poddanemu austriacko-węgierskiemu Altschillerowi, wiedząc, iż tenże jest agentem Austro-Węgier, treść raportów, składanych b. cesarzowi, a dotyczących zarządzeń w dziedzinie obrony państwa.

7) Już po wypowiedzeniu przez Niemcy wojny Rosji, dał Miasojedowowi certyfikat, iż nie ma przeszkód przeciwko wstąpieniu M. do wojska, i tym sposobem dopomógł mu w zbieraniu dla wroga informacyi o dyslokacyi armii.

8) W sierpniu 1914 roku wydał nienależąco do ministerium wojny Mikołajowi Goszkiewiczowi i Bazylemu Dumindzemu wykaz najważniejszych zarządzeń ministerium wojny, zawierający dane o organizacyi kompletowania i mobilizacyi armii.

9) Złożył b. cesarzowi i kłanijwy raport co do funkcji Miasojedowowa.

Katarzyna Suchomlinowa oskarżona jest o współdziałanie w zawiazaniu bliższych stosunków między Suchomlinowem a Miasojedowem i Altschillerem.

Odroczenie Izby posłów.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 23 czerwca.

Po otwarciu wczorajszego posiedzenia prezydent podał do wiadomości pismo, które otrzymał od prezydenta ministrów hr. Clam Martinica. Pismo to brzmi, jak następuje:

Wielmożny Panie Prezydencie!

Jak Wznomu Panu wiadomo, miałem zamiar umożliwić rekonstrukcyę gabinetu na szrokięj podstawie. Ta droga zdawała mi się być jedyną pewną drogą, aby nie tylko zapewnić parlamentarne zatwierdzenie najkonieczniejszych rzeczy, lecz także dokonać konsolidacyi wewnętrzno-politycznych stosunków, bez której nie mogą sobie pomysleć, żeby działalność Rady państwa podczas sesyi jesienniej mogła być zakrojona na wielką skalę i korzystną. Podczas moich rokowań z partjami politycznym nabrawem przekonania, że przez częściową rekonstrukcyę może na czas najbliższy dążyć się utworzyć większość dla najpilniejszych zadań, lecz że widoki osiągnięcia wspomnianego powyżej, dalej wykłoniętego celu, są co najmniej bardzo wątpliwe.

Ponieważ tedy nie mogę liczyć na takie rozwiązanie, jakie mi się wydawało najlepszem dla interesów państwa i prawdziwych interesów parlamentu, postanowiłem postawić Jego cesarskiej mości najniższy wniosek, żeby najskłańniej przyjął przedłożoną już dymisję całego gabinetu, i oczekiwać najwziętszego zatwierdzenia tego wniosku.

Ponieważ nie mogłem Wielmożnego Pana spoukać osobiście, pozwałam sobie zakomunikować to panu na tej drodze i zalecić Wielmożnemu Panu, by Pan o ile możności przesunął przepyty Izby posłów do poniedziałku lub do wtorku, co byłoby zupełnie zgodnie ze zwyczajami parlamentarnymi. W każdym razie będę miał jeszcze zaszczyt wyszukać Wielmożnego Pana i pożegnać się z nim przy końcu okresu wspólnej pracy, o którym będę zawsze wspominał z uczuciami najgorętszego szacunku dla Wielmożnego Pana.

Przyjm Pan itd.

Wiedeń, dnia 21 czerwca 1917.

Clam Martinic.

Prezydent Izby oświadcza następująco, że zgodnie ze zwyczajami parlamentarnymi nie pozostaje nic innego, jak obrady odroczyć i proponuje, by następnę posiedzenie odbyć we wtorek, dnia 26 b. m. o godz. 11 przed południem.

Dymisy gabinetu hr. Clam Martinica

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 23 czerwca.

Dzisiejsza »Wiener Zeitung« ogłasza następujące pismo odrzucone monarchy:

Kochany hr. Clam Martinic!

Przechylając się do pańskiej prośby, zezwalam w kasee na dymisję całego mojego austriackiego gabinetu i polecam panu i członkom dotychczasowego gabinetu prowadzić sprawy dalej aż do utworzenia nowego gabinetu.

Laxenburg, 22 czerwca 1917.

Karol m. p.
Clam Martinic m. p.

Z Kola polskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 23 czerwca.

»Pohmsche Nachrichten« donoszą:

Na wczorajszym posiedzeniu Kola polskiego, na którym dr Leo zdawał sprawę o rokowania, odbytych z hr. Clamem, przedstawia się wypowiedziona przez ks. Lubomirskiego deputacya z Wołynia, składająca się z pp. Ostuchowskiego, Krzyżanowskiego, ks. Maciejewskiego i p. Zaloskiego. Deputacya prosiła o poparcie organizacyi ratunkowej na Wołyniu, przyczem przewodniczący deputacyi w krótkich słowach przedstawił akcyę głównie na polu szkolnictwa. Od czasu zajęcia kraju przez wojska sprzymierzone utworzono 25 szkół polskich, do których uczęszcza 2.700 dzieci i 27 szkół ruskich, do których uczęszcza 2.200 dzieci; 1.730 dzieci polskich i 2.200 ruskich nie korzysta z nauki. Szkoły te założono z prywatnych środków polskich względnie ruskich.

Z inicjatywy ks. Lubomirskiego w Kole polskim zebrano składkę, w której wzięli także udział polscy członkowie Izby panów. Składka na cele szkolnictwa na Wołyniu dała 25.000 K.

W sprawie katastrofy w Belowcu.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 23 czerwca.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby rozdano pismenną odpowiedź ministra obrony krajowej na interpelacyę posła Habermanna i tow. w sprawie eksplozji z dnia 25 maja br. w fabryce amunicyi zakładów Skody w Belowcu koło Pilzna. Na podstawie doniesień minister stwierdza, że przyczyną tej eksplozji skutek należy w odwołanie, wytworzyć mu miny, gdzie znajdowało się około 6 ton dynamynu. Wskutek nieostrożnego obchodzenia się z wybuchką jedna mina, a płomień wywołał eksplozję dynamynu. Mimo katastrofy zdołano utrzymać w zakładach Skody dalszy ruch. Minister z uznaniem wyraża się o akcyi ratunkowej i stwierdza, ku swemu największemu ubolewaniu, że wskutek katastrofy zginęło 136 osób. Liczba ta jest zdaje się większa, ponieważ brak jeszcze 170 osób. Liczba rannych wynosi 625, z tego 520 lekko. Nie lekceważąc skutków katastrofy, minister stwierdza, że pogłoski o niej były przesadne. Wydano niezbędne zarządzenia co do odszko-

dowania i co do zaopatrzenia rodzin pozostałych po ofiarach.

Sprawa Kłafcaza.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 23 czerwca.

Komisya nietykalności poselskiej przyjęła wniosek Waldnera, by obrady nad sprawą Kłafcaza odroczyć do zatwierdzenia przydzielonych tej komisyi rozporządzeń cesarskich z 25 lipca 1914. Przyjęto dalej wniosek dodatkowy Łodmanna, który prosi Izbę prawniczą, by jak najszybciej zbadała kwestyę ważności rozporządzeń, wydanych na podstawie § 14 dnia 25-go lipca 1914 i zażądała uchwały Izby. Przyjęto większością wniosek Riegera, oświadczający, że gdyby do 10 lipca nie nastąpiła w sprawie Kłafcaza decyzya Izby, to komisya sama będzie nad nią dalej obradować i powożnie uchwalać.

Z Sejmu węgierskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Budapeszt, 23 czerwca.

W Sejmie toczyła się dalejsza dyskusya nad oświadczeniem rządowem.

Hr. Michal Karolyi oświadczył, że będzie moralnym obowiązkiem jego stronnictwa poprzeć rząd, który podjął sprawę państwa w duchu demokratycznym. Imieniem stronnictwa ludowego przyrzekł rządowi poparcie M o l n a r. — Inni mówcy także przyrzekli poparcie. Dyskusyę zamknięto; następnę posiedzenie dzisiaj!

Socyalisci koalicyi w sprawie Polski.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Paryz, 23 czerwca.

(Ag. Havasa). Członkowie podkomitetu socjalistycznego dla zbadania kwestyi pokojowej zakomunikowali przedstawicielowi »Petit Journal«, że w sprawie Polski zgadzają się na oświadczenia socyalistów krajów koalicyi, poczynione w Londynie. Kwestya polska powinna być rozwiązana zgodnie z wolą narodu polskiego w duchu autonomii lub zupełnej niezależności. W północnym Szlezewiku, we włoskich obszarach Austrii, na Litwie i w Finlandyi należy zapytać ludność, jakiego sobie życzy ustroju.

Konferencye w Sztokholmie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Sztokholm, 23 czerwca.

(Szwelekie biuro tel.) Przybyła tu delegacya niemieckiej mniejszości socyalistycznej, składająca się z Haasego, Baumsteina, Kautsky'ego i Stadthagena.

Kongres kozaków.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Petersburg, 23 czerwca.

(Ag. pet.). Ogólny kongres delegatów wojsk kozackich Rosyi europejskiej i azjatyckiej rozpoczął się wczoraj. Przybyło 400 delegatów. — Pierwszym przemawiał były minister Guczko w.

Ostatnie wiadomości z pola walki.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 23 czerwca.

Biuro Wolffa donosi 22 bn. wieczorem: Na zachodzie przy deszczu tylko nieznaczna czynność ogniewa. Skuteczna wycieczka na południowy wschód od Filain na północ od Aisny.

Niemiecka łódź podwodna na wodach Tunisu.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berno, 23 czerwca.

Pisma paryskie donoszą: Niemiecka łódź podwodna z urządzeniem zagrożeniem na wodach Tunisu zatopiła bombami kilka statków wybrzeżnych. Dnia 18 bm. hydroplan wykrył łódź podwodną. Po walce łódź uszła.

O węgla dla Krakowa.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 23 czerwca.

Wczoraj u ministra robót publicznych Trnka i pojawiła się wspólna deputacya gminy miasta Krakowa i krakowskiej Izby handlowej, aby interweniować w sprawie zwiększenia dostaw węgla dla miasta. W deputacyi wzięli udział prezydent miasta dr Leo, wiceprezydent Izby handlowej dr Wachtel i sekretarz jej dr Beres. Deputacya skreśliła nader smutne położenie w dostawie materiału opałowego dla miasta i prosiła o podwyższenie kontyngentu z kopali węgla. Proszono też ministerstwo robót o zarządzenie, aby do Krakowa wysłano pociąg węglowy co pewien okres czasu. Wnieśli deputacyi przedstawił prezydent dr Leo, prócz tego przedłożone je i na piśmie.

Rocznica oswoobodzenia Lwowa.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Lwów, 23 czerwca.

Wczoraj w drugą rocznicę oswoobodzenia Lwowa o godz. 9 rano odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele archidiekanalnym łacińskim. Mszę św. odprawił ks. biskup Bilewski w asystencyi licznych duchowieństwa. Na nabożeństwie byli obecni: komisarz rządowy dr Rutowski z całą radą przybożną, przedstawiciele władz, zakładów naukowych i instytucyi publicznych. Kościół wypełniła publiczność po brzegi. W czasie nabożeństwa śpiewał chóór kościelny. Po nabożeństwie odpiewano uroczyste »Te Deum«. Równocześnie w kościele OO. Jezuitów odbyło się uroczyste nabożeństwo, urządzone staraniami władz wojskowych. Obecni byli przedstawiciele władz wojskowych, oficerowie wojsk i żołnierze. Kościół był wypełniony. Podczas nabożeństwa grała orkiestra wojskowa. Również uroczyste nabożeństwo w kościele omaniańskim odprawił ks. mitral Bielecki. Także we wszystkich innych kościołach, odprawiano uroczyste nabożeństwa, oraz w synagogach modły. W nabożeństwach tych uczestniczyli przedstawiciele władz, młodzież szkolna i publiczność.

Całe miasto przybrało odświętną szatę, ze wszystkich gmachów publicznych, miejskich i prywatnych zwisają chorągwie o barwach krajowych i narodowych. Wozy tramwajowe są również udekorowane. Od rana na ulicach i w lokalach publicznych panie komiteta kuchni wojennych zbierały datki na cele kuchni dla niedożytych.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

z dnia 23 czerwca.

Posłuchania u cesarza.

Wiedeń. Cesarz przyjął wczoraj na posłuchania pierwszy raz prezydenta trybunału administracyjnego bar. Schwarzenau, drugiego prezydenta trybunału administracyjnego bar. Haerla, ministra robót publicznych Trnke i członka Izby panów rady dworu prof. Lammascha.

Wiedeń. »Corr. Wilhelm« zaprzecza, jakoby cesarz przyjął wczoraj na posłuchania dra Koerbera.

Kongres ukraiński w Rosyi.

Sztokholm (Zastępcza B. kor.) Według doniesień z Haparandy oficerowie i żołnierze ukraińscy mimo zakazu, wydanego przez ministra wojny Kierenskiego, uchwalili odbyć kongres.

Zaburzenia w Tomsku.

Londyn. Renter donosi z Petersburga: W mieście Tomsku, ułaskawieni więźniowie, powołani do służby wojskowej, oraz anarachiści popełnili mnóstwo mordów i rabunków. Nad miastem zawieszono stan wojenny. Jak słychać, istniał spiszek, mający na celu spłodowanie banków i sklepów, i wymordowanie dyrektorów. Uwieziono przeszło 1500 ułaskawionych więźniów a 500 innych osób. Nie oboszło się przytem bez oporu, przeciw któremu musiano użyć broni. Około 20 osób zabito, pewna liczba jest rannych.

Wydaleni z Grecyi.

Ateny. Gunaris i 30 innych wydanych osób, wśród nich Dragumis, wsiadli na grecki statek.

Minister Thomas w Londynie.

Londyn. Przybył tu francuski minister amunicyi, Thomas.

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI.

Wydawca: RUDOLF OSMAN.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi)

Podziękowanie.

Wielmożnemu Panu

Drowi Antoniemu Pachoniskiemu

składam podziękowanie za świetnie, bez żadnego bólu, dokonaną operacyę nosa.

Mira Treville-Trzetzewińska
żona inżyniera.

CENNE OBRAZY fani do sprzedania.

ULICA KREMEROWSKA L. 6, II. piętro.

Oglądać można od godziny 2 do 4 po południu 5614-a

Subskrybocy na VI-tą pożyczkę wojenną

połączona

z ubezpieczeniem na dożycie i przeżytye

przyjmuje

c. k. uprz. Towarzystwo ubezpieczeń

AUSTRYACKI FENIKS

GENERALNA AGENCYA w KRAKOWIE

ulica św. Gertrudy L. 8. — Telefon 273.

Wpisy na prywatne kursy koadukacyjne

im. Maryi Ramuktowej

obejmujące 4 klasy normalne i 4 niższe klasy gimnazjum realnego

odbywać się będą od dnia 21 czerwca w lokalu szkolnym przy ul. Biskupiej L. 7, parter w godz. od 11—12 przed poł. i od 4—5 po poł.

W Karlsruhadzie ordynuje jak dawniej

Dr Michael Sliwinski

Mühlbrunnstrasse „König von Preussen“.

Węgierski

Najlepsze w świecie oszczędnościowa żarówka z drutu ciągniętego.

— Wszędzie do nabycia. —

Towarzystwo »Tungsram«, Wiedeń IV., plac Möllwala Nr 1.

Pomiędzy naturalnymi wodami szczawianowatymi

Woda

Kromorska

alkaliczna szczawa podług analiz naszych pierwszych powag jakościowo naczelnę miejsce.

Reprezentacya: PERLBERGER i SCHENKEL

Kraków, ulica Grodzka L. 43.

